

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (przewodniczący)

SSN Stanisław Dąbrowski

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S.(...) Spółki z o.o. w W.

przeciwko "H.(...)" Spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 listopada 2005 r.,
zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 1 września
2005 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżone postanowienie odrzucające apelację zostało wydane wobec stwierdzenia, że skarżący żądając sporządzenia uzasadnienia wyroku (art. 328 § 1 k.p.c.). w sprawie gospodarczej nie dołączył do wniosku dowodu doręczenia stronie przeciwnej odpisu tego wniosku lub jego nadania listem poleconym.

Zażalenie powoda na to postanowienie jest uzasadnione. Utrwalona wykładnia przepisu art. 128 k.p.c. uwzględniała podział pism procesowych na podlegające i niepodlegające doręczeniu stronie przeciwnej. Do tych drugich należały pisma wynikające z samego toku (biegu) postępowania, nie odnoszące się bezpośrednio do istoty sprawy, tj. przedmiotu żądania powoda.

Przeciw temu podziałowi mogą być podnoszone zarzuty oparte na zasadzie tzw. jawności wewnętrznej procesu, co oznacza prawo strony do obserwacji toku

postępowania. Jeśli nawet istnienie takiej zasady dałoby się uzasadnić, to nie można jej absolutyzować. Proces cywilny a także inne postępowanie jest zdarzeniem ukształtowanym celowo, ponieważ zmierza do ujęcia w ramy prawne realizacji „prawa do sądu”. Dlatego poszczególne czynności procesowe mają niejednakowe znaczenie i ochronę. Prosta czynność, jaką jest wniosek o sporządzenie uzasadnienia wywiera skutki co do terminu uprawomocnienia się wyroku. Poza tym jednak działa w relacji sąd - strona żądająca. Sąd z urzędu bada dochowanie terminu wniosku i złożenie go przez uprawnionego. Nie ma potrzeby na tym etapie aktywnego udziału drugiej strony. Dlatego praktyka sądowa przyjęła zbędność doręczania odpisu wniosku stronie przeciwnej. W takim razie art. 479⁹ zdanie drugie k.p.c. ma zastosowanie tylko do pism podlegających doręczeniu, a jego wprowadzenie usprawniło postępowanie w wypadkach wymagających doręczenia odpisu drugiej stronie natomiast nie zmienia dotychczasowej praktyki.

Z przyczyn powyższych stanowisko Sądu drugiej instancji jest nieprawidłowe a zaskarżone postanowienie podlegało uchyleniu z mocy art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.